

mange mennesker op, som har behov for at blive opkvalificeret, og det er jeg ganske tilfreds med at vi tager fat på, også i en voksen- og efteruddannelsesreform, hvor vi prioriterer de kortest uddannede.

Det er faktisk sådan, at jo mere uddannelse man har, jo mere voksen- og efteruddannelse får man også. Og her forsøger vi med de offentlige midler at sige: Vi prioriterer de kortest uddannede, og det er det, vi tager hul på med den reform, vi har fået fat i i dag, og det lovforslag, vi behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg har ikke sagt, at jeg ikke er enig i, at der skal være nogle uddannelser, men jeg har sagt, at grundlaget for de uddannelser i voksenalderen skal være en supplerende uddannelse i forhold til den udvikling, der er sket i samfundet. Det, der må være grundlæggende, er, at vi sørger for, at folkeskolen lærer eleverne det, så de er parat til at foretage en videre udvikling i samfundet, så de ikke skal læres op alle sammen, når de bliver voksne. Det her kan vi ikke acceptere, og dér synes jeg, at Socialdemokratiet skal tage mere fat på at få det til at fungere.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal ikke begive mig længere ud i debatten nu, men blot sige til hr. Mogens Andreasen, at vi jo har det sådan i Danmark, at der er over en halv million mennesker, der ingen uddannelse har overhovedet, og når vi ikke bare lægger op til det forberedende voksenuddannelsesniveau, men også lægger op til det, der hedder grundlæggende voksenuddannelsesniveau, er det for at give en lang række flere mennesker mulighed for at opkvalificere sig. Og det synes jeg er godt, og det synes vi i regeringspartierne er godt, og det synes SF og CD også, for de er nemlig gået ind i vedtagelsen af en reform omkring det her.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal sådan for en gangs skyld komme med et fuldstændig upolemisk spørgsmål: I den her aftale, som er indgået mellem en række partier, CD, Socialistisk Folkeparti og regeringen, står der i det sidste punktum på side 28 i finanslovaftalen, at fremtidige reguleringer af AUF-bidraget sker ved lov i Folketinget. Hvordan er

sammenhængen mellem den sætning og så den, der står i § 33, stk. 2, hvor der er indsat som sidste punktum, at arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for finansiering ud over det maksimale driftstilskud. Det kan jeg ikke gennemskue. Det synes jeg kunne være interessant at få et svar på.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første mener jeg ikke, det har noget med hinanden at gøre, og for det andet mener jeg, at det er et af de spørgsmål, der selvfølgelig skal med i udvalgsarbejdet omkring det.

Derudover kan jeg da tilføje, at AUF-fonden er det jo ministeren der forhøjer bidraget til, men efter indstilling fra parterne, og det tror jeg er en god og rigtig og demokratisk metode.

Jens Vibjerg (V):

Forslaget er en del af finanslovaftalen om voksen-/efteruddannelsesreformen, som Venstre ikke er med i.

Den væsentligste grund til, at vi ikke er med, er regeringens krav om, at udgifterne til voksen-/efteruddannelsesområdet skal finansieres ved oprettelse af en arbejdsmarkedsuddannelsesfond – med andre ord, at virksomhederne skal pålægges en bruttoskat på arbejdskraft.

Venstre er indstillet på at stramme op på AMU-området. Vi vil gerne være med til at gennemføre en eller anden form for deltagerbetaling, da de kendte kollektive betalingsordninger alle har en snert af skat for størstedelen af bidragsyderne.

Forslaget vil give virksomhederne et incitament til at neddrole uddannelsesaktiviteten i AMU-regi for medarbejdere, der ikke er ufaglærte, og det kan godt bekymre mig. Vi skal passe på, at det ikke får en negativ indvirkning på konkurrenceevnen, og det kan man jo frygte set i lyset af, at samfundet i højere og højere grad stiller krav om en livslang uddannelse af arbejdsstyrken. Det er et af de områder, som vi sammen med en række andre partier forhåbentlig vil få lidt mere klarhed over i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Jeg er også meget bekymret for, at regeringen i sin VEU-aftale vil ramme bestemte brancher, så f.eks. mejerier og slagterier selv skal afholde hele udgiften til uddannelse af deres medarbejdere. Det påvirker uddannelsesniveaueet negativt til ugunst for de medarbejdere, der søger job netop i disse brancher.